

sosialurin

telf. 11820 — giro 6282725
box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd) telf. 56411

Bláðmaður: Jan Müller

Prent: Dimmalætting

Ymsik eru áhugamálini

Á LØGTINGI eru komin mong mál til viðgerða hesar síðstu vikurnar og nógv orð eru søgd undir málvíðgerðunum, har tingmenn eisini hava brúkt høvi til í summum førum at siga sínar hjartans meiningar um mangt og margt av meira og minni týðningi.

Í SO MÁTA hava vit eitt gott virkandi løgting, tí tað sum sagt er frá tingpalli eigur ikki at vera lagt til viks sum einkisigandi, men eigur at verða viðgjørt við tí álvarsemi, sum altíð eigur at sermerkja tingviðgerðir.

UNDIR orðaskiftinum um landsstýrisuppskotini um víðkaða einkjupensjónina, hækkning av inntøkumarkinum fyri fólka- og avlamispensjónini og víðkan av heimahjálparskipanini, komu tankar fram um mangt og ymiskt, sum rør seg í hugsan tingmanna og fólksins og m.a. um tann partin av fólkinum, sum má seta sítt álít á inntøku av avlamistrygdini. Tá tingmenn kunnu taka so til orða, sum løgtingsmaðurin Óli Brechmann, tá hann sigur, at nógv av teimum, sum fáa avlamispensjón, ikki hava hana fyrri neyðini, má hetta sigast at vera ein álvarsom ákæra móti teimum mynduleikum og stovnum, sum skulu vera borgan fyri, at ein stjóðutakan til at jætta avlamispensjón er rætt undirbygd.

VÍST skal tinggáttin vera lág, men á tí lágmarki, sum hesin tingmaður hevur sett sum met, eigur hon ikki at vera, tí mark skal vera fyrri hvat ein kann sleingja út, uttan at hava annað í kvittan enn at gera seg »interessantan«. Maðurin veit sum er, hann er verjuleysur, sum stendur uttan møguleika at forvinna sær daglønina til lívsins uppihald.

TAD er undir lágmarkinum at brúka hesi sum kastibloka.

Serlæknaviðtala í húð- og kynsjúkum (dermato-venerologi)

Við hesum skal verða boðað frá, at byrjað verður at hava viðtala í nevndu serlæknagrein hin 14. apríl 1977. Viðtala verður umleið triðring ferðir hvørja viku seinnapartin, vanliga mánadag, týsdag og hósdag frá kl. 12.30 til 16.30, í Sigmundargøtu 5, Tórshavn.

Tíð má umboðast frammanundan. Hetta gerst við at ringja á tlf. nr. 1 1832 mánadag til friggjadag fyrrapartin millum kl. 9 og 11. Fólk kunnu byrja at umboðja tíð hin 15. marts.

Tilskilast skal, at A-límur mugu, fyrri at fáa endurgjald frá sjúkrakassa, hava ávísing frá egnum kommunulækna

Høgni Debes Joensen
Serlækni í húð- og kynsjúkum

dagbókin

Fundur um Sosialin
Suðurstreymoyar Javnaðarfelag hevur felagsfund í annaðkvöld kl. 20.00 á Hotel Føroyum. Evni hesaferð er Sosialurin. Umframt hetta koma eisini til viðgerðar lóg-arbroyttingar í felagnum.

Nordatlanten

Eitur nýggj bók, sum forlagið Anders Nyborg gevur út. Hetta er ein samanleggjan av ritunum Vælkomin til Grønland, Vælkomin til Ísland og Vælkomin til Føroya. Bókin er 220 blaðsíður.

Liljan

Skótablaðið hjá KFUM og — K skótunum er komið út. Hetta er fyrsta blaðið í ár.

úttvarpið

Umframt føstu sendingarnar:

07.15: Veðurtíðindi
07.17: Morgunlestur
07.30: Veðurtíðindi og tíðindi
07.35: Tónleikur
08.00: Veðurtíðindi og tíðindi
08.05: Lurtararnir og vit spæla grammofon
09.00: Veðurtíðindi og tíðindi
09.05: Morgunlestur
12.00: Middagskonsert
12.20: Veðurtíðindi og tíðindi
12.32: Døgurðatónleikur
12.50: Veðurtíðindi
12.51: Tónleikur
18.30: Veðurtíðindi og tíðindi
18.42: Nátturðatónleikur
21.00: Veðurtíðindi og tíðindi

Mikudagin 16.

08.05: Enskt IV.
23. sending.
08.25: Mikumorgun í føstu.
Axel Tórgarð og Janus Mohr.
13.00: Kvøðuljómar til sjó-fólkið.
19.00: Miðvikan.
20.00: Enskt IV.
23. sending.
20.20: Svenskur undirhaldstónleikur.
Sonne Smith.

Hósdagin 17.

08.05: Evnaveik — heima ella á institútion. (e).
18.42: Læknin hevur orðið.
19.00: Gamansleikur.
Bók við søgum úr Krabbaurð av Jens Paula Heinesen. Til Havnar vit fara.
Lesur Hermannsson lesur.
19.30: Grammofongestur á Bryggjubakka. Hans Tórgarð. 3. sending.
20.00: Úr ymsum herðas-hornum.
20.20: Pop non stop.

Friggjadagin 18.

19.00: Orðabókin.
J. H. W. Poulsen.
19.30: Ælabogin.
Jógvan Telling Joensen.
20.00: Friggjakvöld kl. 20.

Føroyski blíðskapurin:

Víðakendur, misskiltur og misbrúktur

Bólkurin um turismu endaði ferðslu-víkuna við at kjakast um fyrminur og vansar av turistum, og um, hvat eigur at verða gjørt viðvíkjandi turismu í Føroyum.

Her eru nakrar av teimum niðurstøðunum, vit komu til:

Uttan mun til, hvat vit meta turismu, so ber illa til at nokta turistum at koma higar. Føroyingar ynskja at ferðast í øðrum londum — at vera turistar har; og vit kunnu ikki steingja land okkara fyrri turistum.

Vit hava gleði og nyttu av at koma í samband við fólk úr øðrum londum, bæði burturi og heima hjá okkum sjálvum.

Men vit sakna eina almenna meting av, hvat ætlanin er við turismu í Føroyum. Av og á hoyrast røddir, um at føroyingar eiga at útbyggja turismu til ein vinnuveg, sum gevur pening og arbeiði til landið; og aðrar tíðir eru fólk, sum helst vildu útstongt allari turismu í Føroyum, tó hon er til tað bera fortred.

Í dag er tað so, at tað verður reklamerað fyrri Føroyum sum turist-mál í útheiminum, bæði av Ferðamannastovuni, Strandferðsluni, DFDS og øðrum. Also eisini almennir og hálvalmennir stovnar royna at bjóða turistum hendan vegin.

Men tá so turistarnir koma higar, er alt ov lítið fyrireikað til at taka imóti teimum.

Til teirra, sum ynskja at búgva á hotellum, eru alt ov fá pláss. Og tey, sum koma við telti, fáa alt ov fáar upplýsingar um, hvat tey kunnu, og hvat tey ikki kunnu.

Hesi verða tí ofta til fortred; seta telt sitt upp uttan at biðja um loyvi; seta telt upp í óslignum bæ; ganga gjøgnum bóin; vaska sær og vaska klæði í drekkivatns-áum og í vatnbrunninum; órudda í haganum o.t.

Fyri at forða fyrri slíkum eigur tað sum skjótast at verða skipað fyrri nokrum camping-plássum kring landið. Á hesum camping-plássum skal vera hús við WC og vaskimøguleikum, og kanska eitt hús, sum farast kann inn í, um ódnarveður verður. So skuldi tað eina og á camping-plássum í øðrum londum kostað nakrar fáar krónur at gist har.

Harumframt skal tað upplýsast væl og virðiliga fyrri turistunum, hvussu tey eiga at bera seg at, bæði í haganum og aðrastaðni.

Enn hava ikki verið so nógvir camping-vagnar her á landi, men við tí útbygda bilferjusambandinum kunnu vit vænta okkum ein riðil av campingvognum.

Sum er eru púrt eingir møguleikar at taka imóti teimum. Tí mugu myndugleikarnir longu í vár gera eitt av tveimum: Finna hóskandi pláss til campingvagnar (við WC og vaskimøguleikum) og forbjóða, at teir verða settir aðrastaðni, ella púra forbjóða campingvognum at koma inn í landið.

Hin føroyski blíðskapurin er víðakendur, misskiltur og misbrúktur. Onkur vísti um turistar, sum høvdu lisið í einum amerikansum blað, at føroyingar

vóru so blíðir; teir komu tí til Føroya við ongum pengum, tí her var alt ókeypis, hildu teir!

Nógvir turistar gleðast um blíðskapin; men tey finnst eisini, sum flenna at føroyingum og halda okkum verða býtt, soleiðis at varta tey upp fyrri einki.

Og vit kunnu ikki lata vera við at spyrja okkum sjálvi, hví vit skulu veita turistum tænastum og blíðskap ókeypis, sum vit sjálvi mugu gjalda fyrri í útlöndunum. Og vit byrja so smátt at taka pening fyrri slíkar tænastur. Men hvussu kunnu vit tað, uttan at oyðileggja ein part av mentan okkara, sum vit meta so høgt: at vit koma hvørjum øðrum við, at vit sýna hvørjum øðrum blíðskap uttan at hugsa um pengar?

Vit mugu eisini gera okkum greitt, við hvørjum sjónarmiðum vit vilja máta turismuni.

Skulu vit leggja stóran dent á at fáa turistar til landið og so standa á høvðinum fyrri at uppfylla ynski teirra: broyta húsdrekkalógina, byggja lukshotell í Mykinesi, skipa fyrri framsýning av føroyskum dansi og heima-idnaði ávísa tíð á ávísium stað osfr. — ja, summir turistar spyrja enn tá, nær og hvar næsta grindadráp verður!

Ella skulu vit bota eitt sindur um gistingarmøguleikarnar og so annars hava tað sjónarmið, at Føroyar og føroyingar eru, sum vit eru, os so kunnu turistarnir koma higar at uppliva landið og fólk, sum tað er, og ikki krevja annað. Og halda uppat við at reklamera fyrri Føroyum sum turist-mál.

Tey, sum meina, at føroyingar eiga at útbyggja turismuna sum vinnuveg, mugu hava í huga, at tey tá velja fyrr nevnda möguleikan at mæta turismuni.

Ein álvarsligur vansi við turismuni sum vinnuveg er, at prísirnir á t.d. mati og flutningi hækka nógv. Hetta gongur út yvir fólk í landinum. Royndir frá londum, sum eru útbyggt til turismu, vísa hetta til fulnar.

Vit hava longu sæð dømi um slíkt í Føroyum: Ferðaseðilin Oyragegvgv-Flogvøllin kostar meir enn ferðaseðilin Oyragegvgv-Sorvgv (í hvussu er summarið)!

Um turisma skal útbyggjast til ein vinnuveg, sum gevur pening og arbeiði til landið, so má ansast væl eftir, at vit aldri gerast afhengig av turismuni sum vinnuveg, til tað er hon alt ov ótrygg, og kann hvørva nær sum helst. Tá t.d. búskaparlíga kreppan versnar, ella um kríggj verður.

Føroyar er eitt lítið samfelag, har vit merkja nógv til ta turismu, sum er. Og nógv halda, at vit í dag merkja nógv mikið til turismuna.

Vit mugu vera var við vandan fyrri, at turisman tekur slíka yvirhond, at vit ikki kenna okkum aftur í okkara eigna landi, verður sagt í frágreiðing, sum ein bólkur á venjingarskúlanum hevur gjørt í samband við arbeiðsvíkuna á hesum skúla í farnu viku.